

GEMEENTE SEVENUM

23759

WET MILIEUBEHEER

Beschikking

VERZOEK OM VERGUNNING

Op 14 maart 2005 is ingekomen een aanvraag van De Ruiter Evertsoord BV, Helenaveenseweg 31, 5977 NB te Evertsoord om voor een nertsenfokkerij en –pelserij op het perceel Helenaveenseweg 31 een revisievergunning te verlenen als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. Naar aanleiding van de ontvankelijkheidstoets zijn op 22 april 2005, 20 juni 2005 en 12 augustus 2005 aanvullingen ontvangen op de aanvraag.

De inrichting ligt op het perceel kadastraal bekend als gemeente Sevenum, sectie Y, nummer 65 en 66, plaatselijk bekend als Helenaveenseweg 31 te Evertsoord.

TOEPASSELIJKE WETGEVING EN ONTVANKELIJKHEID

De bedrijvigheid is gericht op het fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen van dieren en het opslaan of overslaan van dierlijke organische meststoffen als bedoeld in respectievelijk categorie 8.1 onder a en categorie 7.1 onder a van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit (IvB).

Onderhavige inrichting kan nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken.

Voor het wijzigen van deze inrichting is op grond van artikel 8.4 van de Wet Milieubeheer, een revisievergunning vereist.

Het gemeentebestuur is ten aanzien van voorliggende aanvraag het vergunningverlenend gezag.

De aanvrager is ontvankelijk in zijn verzoek.

EXTERNE ADVIEZEN

Onderhavige aanvraag is voor advies naar de Brandweer Horst a/d Maas gestuurd. Het advies is meegenomen in de beschikking en het voorschriftenpakket.

COÖRDINATIE EN AFSTEMMING MET OVERIGE WETGEVING

Bouwen

Coördinatie met de Woningwet is niet aan de orde, de aanvraag omvat geen bouwactiviteiten.

Lozen

Binnen de inrichting komt hoofdzakelijk afvalwater vrij bij de schoonmaakwerkzaamheden. De voedersilo's en de voedermachines worden schoongemaakt op de spuitplaats. De afvalwaterstroom wordt via een verzamelput/vetafscheider met behulp van een vuilwaterpomp naar het spuitwaterbassin verpompt waar de afvalwaterstroom wordt opgevangen. Het spuitwater van de sheds wordt opgevangen in verzamelputten en

vervolgens (zonder passage van de vetafscheider) afgevoerd naar het spuitwaterbassin. Het spuitwater is verontreinigd met voederresten en aan de banden klevende meststoffen. Het in het spuitwaterbassin opgeslagen spuitwater wordt in geheel gesloten tankwagens afgevoerd naar eigen landbouwgrond, dan wel vermengd met drijfmest afgevoerd naar landbouwgrond van derden.

De afvalwaterstromen dienen volgens de bepalingen van het Besluit gebruik dierlijke meststoffen (BGDM) (Staatscourant 1998, 26) te worden behandeld.

Bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard en omvang wordt geloosd op de openbare riolering. Schoon hemelwater van daken en verhardingen wordt geloosd op het oppervlaktewater.

Coördinatie ingevolge de WVO is niet aan de orde.

OVERWEGING BETREFFENDE DE AANVRAAG

Op 14 maart 2005 is ingekomen een aanvraag van De Ruiter Evertsoord BV, Helenaveenseweg 31, 5977 NB te Evertsoord om voor een nertsenfokkerij en –pelselij op het perceel Helenaveenseweg 31 een revisievergunning te verlenen als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. Naar aanleiding van de ontvankelijkheidstoets en het bedrijfsbezoek zijn op 22 april 2005, 20 juni 2005 en 12 augustus 2005 aanvullingen ontvangen op de aanvraag. De aanvraag bestaat uit:

▪ Aanvraagformulier	(ingekomen 12 augustus 2005)
▪ Tekening	(ingekomen 12 augustus 2005)
▪ Bedrijfsplan	(ingekomen 12 augustus 2005)
▪ Aanvullende info inzake de bestrijdingsmiddelen	(ingekomen 14 maart 2005)
▪ Veiligheidsinformatiebladen CO en natronloog	(ingekomen 14 maart 2005)
▪ Informatie m.b.t. het huisvestingssysteem	(ingekomen 14 maart 2005)

Huidige vergunnings situatie

Voor deze inrichting is bij besluit van 7 mei 1996 een revisievergunning verleend voor een nertsenfokkerij en –pelselij. Op 11 april 2000 is een revisievergunning verleend voor de uitbreiding van de inrichting met 1.320 moederdieren. Deze vergunning is door de Raad van State op 7 juni 2001 vernietigd. De vergunde rechten van de inrichting zijn dus te vinden in de vergunning van 7 mei 1996:

- 3.000 nersten op Groenlabelstal (BB 94-02-013)
- 3.000 nertsen traditioneel

De vergunde veebezetting is in stand gebleven. De vergunde veebezetting komt, omgerekend naar mestvarkeneenheden en de totale uitstoot van ammoniak in kilogram per jaar, overeen met respectievelijk 0 mestvarkeneenheden en 2.490,0 kg NH₃/jaar.

Beoogde situatie

De voorliggende vergunningaanvraag voorziet in een verandering van de vergunde veebezetting; het aantal dieren wordt uitgebreid van 6.000 naar 9.000 stuks en alle sheds worden uitgerust met een dagontmestingssysteem (BB 94-02-013). De dieren worden binnen de bestaande sheds gehuisvest. Op grond van de aangescherpte welzijnseisen, conform het "Plan van aanpak nertsenhouderij" en de "Verordening welzijnsnormen nertsen 2003", dienen de dieren te worden geplaatst in diervriendelijkere "klauterkooien". Aanvrager is dan ook voornemens om vanwege de noodzakelijke vergroting van de kooiruimte de ombouw en de vergroting van de bestaande kooien tot klauterkooien te realiseren.

De aangevraagde veebezetting omvat:

- 9.000 nersten in klauterkooien op Groenlabelstal (BB 94-02-013)

De aangevraagde veebezetting komt, omgerekend naar mestvarkeneenheden en de totale uitstoot van ammoniak in kilogram per jaar, overeen met respectievelijk 0 mestvarkeneenheden en 2.250,0 kg NH₃/jaar.

BEOORDELING VAN DE AANVRAAG

MER

De voorgenomen veranderingen van de activiteiten binnen de inrichting zijn niet vermeld in onderdeel D van de M.E.R. Een m.e.r.-beoordelingsplicht is derhalve niet aan de orde.

IPPC

Gelet op de aard van de veehouderij, valt deze inrichting niet onder de reikwijdte van de Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996, inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC-richtlijn).

Vogelrichtlijn- of habitatrichtlijngebied

Vaste jurisprudentie is dat de aantasting van natuurwetenschappelijke en ecologische waarden aspecten zijn waarop de Wet milieubeheer betrekking heeft. In de beoordeling van een aanvraag voor een milieuvergunning moet derhalve een overweging worden opgenomen omtrent de effecten van de inrichting op het in de nabijheid gelegen natuurgebied Mariapeel.

Omdat veehouderijen die gelegen zijn in de nabijheid van een krachtens de Vogelrichtlijn¹ dan wel Habitatrichtlijn² aangewezen speciale beschermingszone significante gevolgen kunnen hebben voor een dergelijk gebied, zal per geval beoordeeld moeten worden of de aangevraagde handelingen significante effecten hebben. De aangevraagde activiteiten en hun mogelijke gevolgen moeten op een passende wijze worden beoordeeld. Deze activiteiten kunnen slechts dan vergund worden indien deze niet de wezenlijke kenmerken van het desbetreffende gebied aantasten.

VHR-toets

De inrichting aan de Helenaveenseweg 31 te Evertsoord is gelegen op een afstand van 230 meter van het beschermd natuurmonument Mariapeel. Dit natuurgebied is aangewezen als beschermd natuurmonument krachtens de Natuurbeschermingswet (Nbw). Bovendien is het natuurgebied Mariapeel aangewezen als speciale beschermingszone op grond van de Europese Vogel- (SBZ-V) en Habitatrichtlijn (SBZ-H).

Het vergunningstelsel uit artikel 12 Nbw geldt zowel voor schadelijke handelingen in als buiten het (staats)natuurmonument. Indien schadelijke handelingen in of buiten een natuurmonument plaatsvinden, dat tevens is aangewezen als SBZ-V of SBZ-H, dient de vergunningplicht uit artikel 12 Nbw overeenkomstig de bepalingen uit de VR en HR te worden uitgelegd. Voor een adequate natuurbescherming is artikel 6 HR cruciaal. In het kader van de vergunningverlening op grond van artikel 12 Nbw moet met een passende beoordeling getoetst worden of de nieuwe bedrijfssituatie significante effecten heeft op de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied. In ieder geval zijn die handelingen schadelijk, die in de aanwijzingsbeschikking genoemde wezenlijke kenmerken van een beschermd natuurmonument aantasten.

Omdat bij de milieuvergunningverlening het bevoegd gezag moet toetsen aan de rechtstreeks werkende bepalingen uit het EG-recht zijn wij in onderhavig geval gehouden een toets ex artikel 6 HR uit te voeren. Hierbij hebben wij de aanwijzingsbeschikking van het natuurgebied Mariapeel als uitgangspunt genomen.

Het natuurgebied Mariapeel behoort tot de meest zuidelijk gelegen hoogveengebieden in Europa en is zowel zoologisch, ornitologisch, entomologisch als hydrologisch van grote betekenis. In de toelichting bij de aanwijzingsbeschikking wordt de aanwijzing van het natuurgebied met nadere natuurwetenschappelijke onderbouwing omkleed. Zo is bijvoorbeeld 'het oorspronkelijke karakter van het hoogveen met daarbij behorend waterregiem bewaard gebleven'. Hieruit kan worden afgeleid dat onder andere handelingen ten aanzien van de (grond)waterhuishouding in of buiten het natuurgebied, schadelijk kunnen zijn voor dit wezenlijk kenmerk en derhalve vergunningplichtig zijn ingevolge artikel 12 Natuurbeschermingswet. Daarnaast is hoogveen bijzonder gevoelig voor verzuring en vermesting als gevolg van ammoniak.

In de nieuwe bedrijfssituatie is geen sprake van emissie en daarmee samenhangende depositie van schadelijke stoffen op het natuurgebied Mariapeel, met uitzondering van ammoniak. De mogelijke schade veroorzaakt door ammoniak heeft alleen betrekking op een bepaalde depositie en niet op een bepaald aantal dieren of een bepaalde emissie. Immers, vaste jurisprudentie is dat niet het aantal dieren of de ammoniakemissie schade aan het natuurgebied toebrengt, maar wel de ammoniakdepositie.

¹ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen.

² Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van Europese Gemeenschappen.

Met de Wet ammoniak en veehouderij en de daarbij behorende Regeling ammoniak en veehouderij kan niet de ammoniakdepositie worden bepaald. De depositie van potentieel zuur kan wel worden berekend aan de hand van de omrekeningsfactoren uit de Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij.³ Deze omrekeningsfactoren zijn gebaseerd op de meest recente wetenschappelijke inzichten. Het natuurgebied Mariapeel wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van loofbos en hoogveen.

Op grond van de vigerende vergunning bedraagt:

- de ammoniakemissie 2.490,0 kg ammoniak per jaar;
- de afstand van het dichtstbijzijnde emissiepunt van het dierenverblijf tot het natuurgebied Mariapeel circa 230 meter;
- de ammoniakdepositie 443,22 mol op het natuurgebied Mariapeel.

Volgens de aanvraag bedraagt:

- de ammoniakemissie 2.250,0 kg ammoniak per jaar;
- de afstand blijft in de aangevraagde situatie gelijk;
- de ammoniakdepositie 400,50 mol op het natuurgebied Mariapeel.

Ten opzichte van de vigerende milieuvergunning neemt de ammoniakdepositie op het natuurgebied in de aangevraagde situatie af van 443,22 naar 400,50 mol potentieel zuur per hectare per jaar (verder mol/h/j). Een afname van de depositie op het natuurgebied is in beginsel toelaatbaar.

De ammoniakdepositie is echter hoger dan 15 mol/h/jr wat betekent dat hiervoor een vergunning ex artikel 12 van de Natuurbeschermingswet behoeft te worden aangevraagd bij het Ministerie van LNV. In het verleden is nog geen Natuurbeschermingswetvergunning aangevraagd, zodat niet met zekerheid kan worden gesteld dat deze verleend wordt.

Naast de ammoniakdepositie kunnen ook andere aangevraagde handelingen significante effecten veroorzaken op de natuurwaarden en de in de Mariapeel voorkomende soorten. Geen van de in het aanwijzingsbesluit opgesomde handelingen, die zonder meer schadelijk kunnen zijn voor de natuurwaarden in de Mariapeel, worden in het natuurgebied of de directe nabijheid verricht. Omdat deze handelingen niet limitatief zijn, hebben wij de aanvraag op de volgende aspecten getoetst.

In casu is geen sprake van het lozen van afvalwater in of in de nabijheid van natuurgebied, welke lozing een verslechtering van de kwaliteit van de wezenlijke kenmerken van het natuurgebied tot gevolg zou kunnen hebben (afvalwater wordt opgevangen en na bewerking uitgereden over de landbouwgrond (eigen of van derden)).

Er is in onderhavige inrichting wel sprake van het onttrekken van grondwater in de nabijheid van het natuurgebied Mariapeel. Er is een grondwaterpomp met een vermogen van 2 kW aangevraagd. Deze pomp levert 3.300 m³ drinkwater (voor de dieren) per jaar. Aangezien de onttrekking gering is, wordt niet verwacht dat dit een daling van de grondwaterstand tot gevolg heeft (verdroging), waardoor een significante verslechtering van de wezenlijke kenmerken van het gebied optreedt. De grondwateronttrekking kan, indien nodig, meegenomen worden in de Natuurbeschermingswetvergunning die voor de ammoniakdepositie moet worden aangevraagd.

De milieuvergunningaanvraag heeft geen betrekking op hinderlijk geluid, lichtbronnen en andere zaken die een mogelijke verstoring van soorten zou kunnen veroorzaken.

Met inachtneming van de artikelen 8.8 en 8.9 van de Wet milieubeheer zijn de aanvraag en de daarmee samenhangende nadelige gevolgen getoetst. Bij deze toetsing zijn geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen, die zouden kunnen leiden tot significante effecten op de natuurwaarden van het natuurgebied Mariapeel of een verstoring van soorten teweeg zou kunnen brengen.

Conclusie

Wij hebben de aanvraag van De Ruiter Evertsoord BV en de daarmee samenhangende gevolgen voor het natuurgebied Mariapeel op voornoemde wijze beoordeeld. Deze beoordeling geeft ons aanleiding om te stellen dat een vergunning ingevolge artikel 12 van de Natuurbeschermingswet nodig is. Hiertoe wordt de

³ Regeling van 16 augustus 1994, Stcrt. 162. Met ingang van 1 januari 2002 is de Interimwet ammoniak en veehouderij en daaraan gekoppelde Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij komen te vervallen.

beschikking toegestuurd aan de Provincie (uitvoerende instantie namens het Ministerie van LNV). Het al dan niet verlenen van een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet staat het verlenen van de milieuvergunning niet in de weg, aangezien coördinatie op dit gebied niet aan de orde is.

Wet ammoniak en veehouderij (Wav)

Bij besluit van 26 april 2002, gepubliceerd in Staatsblad 207 van 26 april 2002 is bepaald dat de Wet ammoniak en veehouderij, zoals gepubliceerd in Staatsblad 93 van 21 februari 2002, met ingang van 8 mei 2002 in werking treedt.

In Staatscourant no. 82 van 1 mei 2002 is de Regeling ammoniak en veehouderij gepubliceerd. Ingevolge artikel 6 van de Regeling treedt deze in werking op het tijdstip waarop de Wet ammoniak en veehouderij in werking treedt.

Ingevolge artikel 3, 1^e lid, van de Wet ammoniak en veehouderij betreft het bevoegd gezag bij beslissingen inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij de gevolgen van ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven bij of krachtens de artikelen 4 tot en met 7 van de Wav.

Dit betekent dat onderhavige aanvraag aan deze Wet getoetst dient te worden.

Ingevolge artikel 6, 1^e lid, wordt een vergunning voor het veranderen van een veehouderij geweigerd, indien de aanvraag betrekking heeft op een uitbreiding van het aantal dieren van een of meer diercategorieën en een tot de veehouderij behorend dierenverblijf geheel of gedeeltelijk is gelegen in een kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied.

De inrichting of één van de dierenverblijven is wel gelegen in een kwetsbaar gebied of in een zone van 250 meter er omheen; de inrichting ligt op $\pm$ 230 meter van de Mariapeel.

De aangevraagde situatie omvat een uitbreiding van het aantal nertsen alsmede het aanpassen van het huisvestingssysteem. De voorgestane wijzigingen vinden plaats binnen de bestaande sheds. De afstand van de diervverblijven tot de Mariapeel blijft in de aangevraagde situatie dus ook 230 meter.

In afwijking van artikel 6, eerste lid is in artikel 7, 1^e lid onder a bepaald dat een vergunning niet wordt geweigerd voorzover de ammoniakemissie uit de diervverblijven na uitbreiding niet meer bedraagt dan het voor de veehouderij geldende ammoniakplafond.

Voor nertsen is geen maximale emissiewaarde opgenomen in het besluit huisvesting. Het ammoniakplafond wordt dan ook bepaald door de ammoniakemissie in de vergunde situatie; het ammoniakplafond voor de inrichting bedraagt 2.490 kg NH₃/jaar. De aangevraagde ammoniakemissie bedraagt 2.250 kg NH₃/jaar. De aangevraagde ammoniakemissie blijft dus binnen het ammoniakplafond.

Op basis van de WAV wordt de vergunning niet geweigerd.

ALARA-toets

Voor deze inrichting geldt géén maximaal emissieplafond voor ammoniak. Wél dient ten aanzien van het toe te passen stalsysteem te worden voldaan aan ALARA, hetgeen betekent dat de nieuw toe te passen stalsystemen dienen te voldoen aan het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. Dit Besluit is momenteel nog niet van kracht. Vooralsnog en vooruitlopend hierop zijn de maximale emissiewaarden waaraan getoetst moet worden opgenomen in bijlage 2 van de Regeling ammoniak en veehouderij (Rav).

Voor nertsen zijn geen maximale emissiewaarden vastgelegd. Uit de aanvraag is vastgesteld dat de gehele inrichting is uitgevoerd met het emissiearm stalsysteem BB 94.02.013 (dagontmestingssysteem).

Aanvrager is voornemens om vanuit onder meer dierwelzijnsoverwegingen de een-laag-kooien van dit systeem te vervangen door klauterkooien. Op de onderste traditionele kooi wordt een tweede kooi geplaatst. Hierbij is de bovenste kooi kleiner dan de onderste kooi. De beide kooien staan door een ruime opening met elkaar in verbinding, zodat de nertsen van onderen naar boven (en omgekeerd) kunnen klauteren. Ook de bovenste kooi is boven de mestgoot geplaatst, zodat indien de nerts in de bovenste kooi gaat mesten, deze mest door de onderste (gazen) kooi heen in de mestgoot terecht komt, en via het uitmestsysteem met schuiven naar de gesloten mestopslag wordt afgevoerd.

Door de ontwikkelaar van het Groen Labelsysteem voor nertsen is uitgebreid praktijkonderzoek gedaan naar de werking van het emissiearm huisvestingssysteem met klauterkooien in vergelijking met het systeem waarvoor in 1994 het Groen Labelcertificaat BB 94.02.013

Door de ontwikkelaar van het Groen Labelsysteem voor nertsen is uitgebreid praktijkonderzoek gedaan naar de werking van het emissiearm huisvestingsysteem met klauterkooien in vergelijking met het systeem waarvoor in 1994 het Groen Labelcertificaat BB 94.02.013 is verleend.

Uit dit onderzoek is gebleken dat door de toepassing van de klauterkooien ten opzichte van de een-laag-kooien, het aantal dieren per meter mestgoot wordt vergroot, terwijl het mestlozend (emitterend) oppervlak gelijk blijft. De uitstoot van ammoniak per dierplaats zal door toepassing van de klauterkooien dus verminderen (doch in ieder geval minimaal gelijk blijven). Tevens is uit het onderzoek gebleken dat bij toepassing van de klauterkooien in vergelijking tot de een-laag-kooien evenveel of zelfs minder mest buiten de mestgoot terechtkomt.

Uit de resultaten van dit onderzoek kan worden afgeleid dat de toepassing van de klauterkooi c.q. de dubbele-laag-kooi niet leidt tot een toename van de milieubelasting en de uitstoot van ammoniak per dierplaats per jaar. Op grond hiervan kan worden gesteld dat de beschrijving van het leaflet behorende bij het Groen Labelstalsysteem BB 94.02.013 en de daarvoor geldende (technische) uitgangspunten, ook voor de dubbele-laag-kooien geldt en derhalve ook daarvoor kan worden toegepast. Deze conclusie sluit tevens aan bij de huidige jurisprudentie (ABRvS, 200407709/1, 20 april 2005).

Het aangevraagde stalsysteem voldoet daarmee voor de gehele inrichting aan de criteria, die ingevolge de Wet ammoniak en veehouderij en de Wet milieubeheer (Best uitvoerbare methode / ALARA) hieraan worden gesteld.

De aangevraagde veebezetting betreft een gewijzigde veebezetting ten opzichte van de vigerende vergunningen en komt overeen met een ammoniakemissie van 2.250 kg NH₃/jaar. Dit is een afname van 240 kg ammoniak ten opzichte van de vergunde ammoniakrechten.

Directe ammoniakschade aan gewassen

Ten aanzien van het aspect "directe ammoniakschade aan gewassen" dient op grond van het rapport "Stallucht en planten" gekeken te worden of binnen een afstand van 50 meter van de inrichting coniferen worden geteeld en/of binnen 25 meter andere tuinbouwgewassen worden geteeld. Dit is niet het geval zodat mag worden gesteld, dat dit aspect hier niet aan de orde is.

Gesteld kan worden dat ten aanzien van het aspect ammoniak de aanvraag voldoet aan de huidig te hanteren toetsingkaders. Op grond van dit aspect kan vergunning worden verleend.

Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden

Op 1 mei 2003 is de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Wsv) en de bijbehorende Regeling stankemissie veehouderijen (Rsv) in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden in werking getreden. Op grond van artikel 2, lid 1 van deze wet vormen de wet en de regeling het unieke toetsingskader voor de beoordeling van stankhinder van veehouderijen die zijn gelegen in landbouwontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden of extensiveringsgebieden met het primaat natuur, zoals bedoeld in artikel 1 van de Reconstructiewet concentratiegebieden en waarvoor een Reconstructieplan is bekendgemaakt.

Op 5 maart 2004 is het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg vastgesteld. Op 1 juni 2004 is dit plan bekendgemaakt. De inrichting is gelegen in een extensiveringsgebied binnen het plangebied. De wet en de regeling zijn derhalve van toepassing voor de toetsing van de stankhinder van de inrichting.

Ingevolge artikel 3, lid 1 onder a van de wet wordt een vergunning geweigerd indien de afstand van de veehouderij tot een stankgevoelig object, behorende tot een der categorieën I tot en met IV, dat niet tot een veehouderij behoort, minder bedraagt dan het aantal meters dat volgt uit de in Bijlage 1 van de wet opgenomen berekeningsmethode. Deze methode geldt uitsluitend voor diercategorieën, waarvoor in Bijlage 1 van de regeling omrekeningsfactoren naar mestvarkeneenheden zijn opgenomen.

Voor nertsen geldt ten aanzien van het stankaspect geen beoordeling op basis van mestvarkeneenheden, maar op basis van vaste afstanden (categorie I t/m IV). Voor woningen behorende bij een veehouderij waar 50 of meer mestvarkeneenheden op grond van een vergunning aanwezig mogen zijn (categorie V woning), geldt standaard een te respecteren afstand van 50 meter.

De inrichting is gelegen in het agrarisch buitengebied. In de omgeving van de inrichting liggen enkele verspreid liggende woningen van derden. In de omgeving van de inrichting (straal van 250 meter) zijn de volgende objecten aanwezig:

- Categorie IV: woning Helenaveenseweg 32
woning Helenaveenseweg 34 (agrarische bedrijfswoning, paardenhouderij)
- Categorie V: woning Helenaveenseweg 30 (agrarische bedrijfswoning, > 50 mve)
woning Helenaveenseweg 33 (voormalige agrarische bedrijfswoning, > 50 mve)

Voor de paardenhouderij aan de Helenaveenseweg 34 wordt op dit moment een procedure gevolgd voor het verkrijgen van een revisievergunning voor een inrichting waarin paarden worden gestald, afgericht, getraind en opgeleid tot internationaal niveau. Op het inrichtingsterrein is tevens leerlingenverblijf en een ontmoetingsruimte aanwezig die de mogelijkheid voor instructie en dag- en nachtverblijf in groepsverband van maximaal 5 personen biedt. Ingevolge artikel 1 lid 3 van de Wsv wordt het leerlingenverblijf en de ontmoetingsruimte niet afzonderlijk aangemerkt als een voor stankgevoelig object, maar als kleinschalige nevenactiviteit behorende bij het agrarische bedrijf.

Het meest dichtbijgelegen stankgevoelig object betreft de woning aan de Helenaveenseweg 32 (cat. IV). Deze is in de bestaande situatie gelegen op een afstand van ± 162 meter tot met meest dichtbij gelegen emissiepunt (gemeten). De meest dichtbijgelegen cat. V woning (Helenaveenseweg 30) ligt op een afstand van ± 186 meter.

Individuele beoordeling:

Binnen de inrichting zijn in de vigerende situatie 6.000 nertsen aanwezig. 3.000 dieren zijn op traditionele wijze gehuisvest en de overige 3.000 dieren zijn gehuisvest in kooien met een dagontmestingssysteem (afvoer naar gesloten opslag). De afstanden zoals genoemd in Bijlage 2 van de Rsv (3001-6000 pelsdieren) zijn dus onverkort van toepassing; voor cat. IV woningen dient een afstand van 150 meter te worden aangehouden en ten opzichte van de agrarische bedrijfswoning met meer dan 50 mve's (cat. V) geldt de standaard afstand van 50 meter; de onderliggende vergunnings situatie voldoet dus aan de vereiste individuele afstand.

In de aangevraagde situatie wordt de inrichting uitgebreid met 3.000 nertsen en gelijktijdig worden alle sheds uitgerust met een dagontmestingssysteem (BB 94-02-013). De uitbreiding met 3.000 nertsen zorgt ervoor dat de afstand voor elke omgevingscategorie met 25 meter verhoogd zou worden. Echter, aangezien de dieren in de aangevraagde situatie tevens geheel in een emissiearme huisvesting (ammoniakemissie $\leq 0,25$ kg/dierplaats) worden gehouden, worden de te respecteren afstanden weer met 25 meter verminderd. De te respecteren afstanden blijven dus gelijk aan de bestaande situatie.

		Aantal	Vereiste afstand WSV					Werkelijke afstand					Voldoet?				
			Cat I	Cat II	Cat III	Cat IV	Cat V	Cat I	Cat II	Cat III	Cat IV	Cat V	Cat I	Cat II	Cat III	Cat IV	Cat V
Vergunde situatie	Nertsen (ged. Groenlabel-huisvesting)	6.000	250	225	175	150	50	>250	>225	>175	162	186	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja
Aangevraagde situatie	Nertsen (geheel Groenlabel-huisvesting)	9.000	250	225	175	150	50	>250	>225	>175	162	186	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja

In de aangevraagde situatie wordt de veebezetting uitgebreid met 3.000 nertsen. Gelet op het aangevraagde aantal dieren dient volgens de Rsv een minimale afstand van 150 meter tot een stankgevoelig object (cat. IV) in acht te worden genomen.

Het meest nabij gelegen stankgevoelige object, een woning van derden (Helenaveenseweg 32; cat. IV) bevindt zich op een afstand van 162 meter tot het meest dichtbij gelegen emissiepunt van de inrichting. Verder zijn op 186, respectievelijk 165 meter de woningen Helenaveenseweg 30 (cat. V), respectievelijk 34 (cat. IV) gelegen. Stankgevoelige objecten van andere categorieën zijn allen op grote afstand van de inrichting gelegen. Er zijn geen stankgevoelige objecten binnen de vereiste afstand tot de onderhavige inrichting gelegen. Aan de individuele afstanden wordt derhalve voldaan.

Op grond van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat de beoordeling van de individuele stankafstanden verlening van de gevraagde vergunning niet in de weg staat.
De aangevraagde situatie is vergunbaar.

Overzichtstabel

Voor een volledig beeld zijn in onderstaande tabel de beoordelingswaarden voor de stankemissie en de ammoniakemissie/-depositie weergegeven.

OVERZICHT AMMONIAK- EN STANKEMISSION VEEHOUDERIJ													
Afstand dierverblijf tot kwetsbaar gebied:			230 meter t.o.v. Mariapeel										
Betreft het een oprichting van een veehouderij:			nee										
Stalnr.	Rav-code	Diersoort	Omrekenfactor		Max. emissiew.	Gecorr. emissie	Vergunningssituatie			Max. emissie-plafond	Aangevraagde situatie		
			m.v.e.	NH ₃			aantal	m.v.e.	NH ₃		aantal	m.v.e.	NH ₃
	H1.1	nertsen (fokteven)*	n.v.t.	0,58	0	0,0	3.000	n.v.t.	1740,0	0,0	0	n.v.t.	0,0
	H1.2	nertsen (fokteven)*	n.v.t.	0,25	0	0,0	3.000	n.v.t.	750,0	0,0	9.000	n.v.t.	2250,0
Totaal aantal m.v.e.'s / Totale NH ₃ -emissie							0,0	2.490,0	0,0		0,0	2.250,0	
Afstand emissiepunt tot kwetsbaar gebied (en omrekeningsfactor depositie)							230	0,178			230	0,178	
Totale depositie op de Mariapeel in mol potentieel zuur per ha per jaar							443,22				400,50		
Verschil tussen aangevraagde met bestaande situatie:			Ammoniakemissie: -240,0			Stankemissie: 0,00			Zuurdepositie: -42,72				
			VERGUNDE SITUATIE						AANGEVRAAGDE SITUATIE				
STANK: Omgevingscategorie gehoorhinder			I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	
Vereiste afstand emissiepunt tot stankgevoelig object			250	225	175	150	50	250	225	175	150	50	
Werkelijke afstand emissiepunt tot stankgevoelig object			> 250	> 250	> 175	162	186	> 225	> 200	> 150	162	186	
Situatie voldoet aan individuele stankafstand ?			Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	
Toelichting diercategorien:													
Rav-code	Diercategorie		Hokomschrijving			Hokoppervlakte			Groen Label				
H1.1	nertsen (fokteven)*		open mestopsl onder kooi			0			0				
H1.2	nertsen (fokteven)*		ontm naar put			0			BB 94.02.013				

* nertsen (fokteven); de emissiefactor geldt inclusief opfok, jongvee onderscheidenlijk jongen, en reuen, waardoor zij niet apart meetellen voor de berekening van de ammoniakemissie

Gelet op het bovenstaande hoeft het stankaspect vergunningverlening niet in de weg te staan.

Lucht

Van de voorgenomen veranderingen binnen de inrichting kunnen (de geuremissie als gevolg van de veebezetting hier buiten beschouwing latend) met name de voeropslagen, de mestverlading en de activiteiten tijdens het pelzen belastend zijn voor het compartiment lucht.

Het voer van nertsen, hoofdzakelijk bestaande uit een samenstelling van dierlijke afvalproducten, wordt opgeslagen in drie geïsoleerde roestvrijstalen silo's (totale inhoud 24 m³), wordt dagelijks vers aangeleverd en qua hoeveelheid zodanig op de dagelijkse behoefte afgestemd dat het voer nooit langer dan enkele dagen ligt opgeslagen. Aangezien het voer gekoeld wordt aangeleverd, in geïsoleerde silo's wordt bewaard en nooit langer dan enkele dagen ligt opgeslagen, hoeft niet voor bederf van het voer en voor stankoverlast te worden gevreesd.

Mest wordt via een gesloten transportsysteem vanuit het stalgedeelte van de dieren opgeslagen in een afgesloten mestsilo. Mesttransport uit de inrichting vindt plaats in afgesloten tankwagens. Aangezien deze activiteiten in gesloten systemen plaatsvinden, vindt er geen vrije emissie plaats naar de buitenlucht. Voor stankoverlast als gevolg van deze activiteiten hoeft ook niet worden gevreesd.

Het pelzen van de nertsen vindt in pandig plaats in een gesloten gebouw. Het doden van de dieren vindt door vergassing plaats in een speciale gaskist. Hierbij wordt gebruik gemaakt van koolmonoxide (CO), die is opgeslagen in gasflessen. Aan deze (beperkte) gasopslag zijn in deze vergunning specifieke voorschriften gesteld. Tijdens de pelsperiode worden de kadavers opgeslagen in daartoe bestemde kadavertonnen en dagelijks afgevoerd uit de inrichting. Nertsen die buiten de pelstijd sterven, worden opgeslagen in een vrieskist (huishoudelijk formaat) en worden zo nodig tussentijds afgevoerd. Geuremissie afkomstig van kadavers wordt op deze werkwijze afdoende voorkomen. Eventuele andere vrijkomende geur wordt in pandig gehouden en kan niet vrij naar de buitenlucht emitteren. Gevoelige objecten zijn op betrekkelijk grote afstand van de inrichting gelegen; voor eventuele geurhinder hoeft dan ook niet te worden gevreesd.

Ook ten aanzien van de overige bedrijfsonderdelen, wordt niet verwacht dat de veranderde bedrijfsactiviteiten, waarin deze aanvraag voorziet, aanleiding geven tot geurhinder of stofoverlast.

Energiegebruik

Onderhavig bedrijf behoort niet tot een branche waarvoor meerjarenafspraken zijn gemaakt, dan wel een Algemene Maatregel van Bestuur geldt. Ten aanzien van het aspect energie geldt in onderhavige situatie de circulaire "Energie in de milieuvergunning" als toetsingskader.

Gelet op het te verwachten energieverbruik, overschrijdt de onderhavige inrichting **niet** de, in de circulaire "Energie in de milieuvergunning" opgenomen "drempelwaarden" van 50.000 kWh of 25.000 m³ aardgas per jaar (overeenkomende met energiekosten ter hoogte van € 6.806,00 (/15.000,00)).

Volgens de vergunningaanvraag dient in de onderhavige situatie uit te worden gegaan van een jaarlijks energiegebruik van 24.200 kWh elektriciteit en 1.000 liter dieselolie. Overeenkomstig de circulaire hoeven bij een dergelijk beperkt energieverbruik geen nadere energievoorschriften in de vergunning te worden opgenomen; in de gegeven situatie is het niet noodzakelijk nader aandacht te vragen voor verdergaande reducerende maatregelen. Wél is voor het stimuleren van het "energieverbruikbesef" bij de vergunninghouder in de voorschriften een registratieverplichting van het energieverbruik opgenomen.

Afval

In artikel 10.1 van de Wet milieubeheer is een strategie vastgesteld die een doelmatige aanpak van de afvalstoffenstroom beoogt. Het voorkomen van afvalstoffen heeft de hoogste prioriteit. Hergebruik binnen en buiten de inrichting is toegestaan als het voorkomen van afval niet meer mogelijk is. Eventueel kunnen afvalstoffen extern in een daarvoor bedoelde inrichting verbrand worden. De laagste prioriteit ligt bij het storten van afvalstoffen in een daarvoor bedoelde inrichting.

Bedrijfsafvalstoffen, vooral bestaande uit huishoudelijk bedrijfsafval, worden binnen de inrichting opgeslagen en via een reguliere inzamelaar afgevoerd. Kadavers van de nertsen worden tijdelijk opgeslagen in een diepvries of in kadavertonnen en in de pelstijd op afroep dagelijks afgevoerd uit de inrichting via een reguliere inzamelaar. Vet en overige restanten van de nertsen worden tevens in de pelstijd op afroep afgevoerd door een inzamelaar. Binnen de inrichting komt tevens groenafval vrij, bestaande uit gemaaid gras afkomstig van de groenstroken tussen de nertsensheds. Dit groenafval wordt niet gecomposteerd binnen de inrichting, maar afgevoerd uit de inrichting.

Naast de bedrijfsafvalstoffen komen tevens enkele milieugevaarlijke afvalstoffen vrij zoals restanten bestrijdingsmiddelen en verf. De omvang van de vrijkomende afvalstoffen geeft geen aanleiding tot het voorschrijven van een preventieonderzoek.

Voor het doelmatig scheiden, opslaan van en omgaan met de afvalstoffen, die binnen de inrichting vrijkomen, zijn de voorschriften 5.1 tot en met 5.12 opgenomen.

Externe veiligheid / Milieugevaarlijke stoffen

Het kenmerk van de Wet milieubeheervergunning is dat deze integraal van karakter is; dit wil zeggen dat in deze vergunning aan alle milieuaspecten aandacht geschonken moet worden. De milieuvergunning dient er (mede) toe te strekken dat er waarborgen zijn met betrekking tot de veiligheid buiten de inrichting. Beoogd wordt om onder meer brand en explosies te voorkomen en bij brand binnen de inrichting de nadelige effecten daarvan voor het milieu en de omgeving zoveel mogelijk te voorkomen dan wel te beperken. Het zoveel mogelijk voorkomen, beperken, ongedaan maken en het melden van ongewone voorvallen is geregeld in artikel 17.1 van de Wet milieubeheer.

Voor het bestrijden van een begin van brand moeten draagbare blustoestellen of brandslanghaspels voorhanden zijn.

Omdat in de inrichting brandstoffen en gevaarlijke (afval)stoffen worden op- en/of overgeslagen en worden gebruikt of toegepast is ten aanzien van onderhavige aanvraag, het aspect externe veiligheid van belang.

Met ingang van 1 juni 2004 is de Adviesraad Gevaarlijke Stoffen (AGS) ingesteld. Tevens is de Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen (CPR) per 1 juli 2004 opgeheven. De CPR-richtlijnen zijn omgezet naar de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS). Niet alle CPR-richtlijnen worden in de PGS overgenomen: sommigen worden geactualiseerd, anderen hebben hun bestaansrecht verloren. Met betrekking tot onderhavige inrichting is PGS 15 en PGS 30 van belang. PGS 15 is een herziening van de richtlijnen CPR 15-1 ("Opslag gevaarlijke stoffen in emballage; opslag van vloeistoffen en vast stoffen (0-10 ton)"), CPR 15-2 en CPR 15-3. PGS 30 vervangt CPR 9-6 ("Vloeibare aardolieproducten; buitenopslag van K3-producten in bovengrondse tanks (0,2 tot 150m³)"), maar is inhoudelijk ongewijzigd.

Binnen de inrichting is 100 kg natronloog (corrosieve stof, ADR-klasse 8) aanwezig in bedrijfsruimte A. Aangezien de ondergrens van 250 liter niet wordt overschreden, valt deze opslag niet binnen de werkingssfeer van PGS 15. Voor deze opslag zijn derhalve uitsluitend bodembeschermende maatregelen opgenomen (zie 'Bodem').

Binnen de inrichting is tevens een bovengrondse dieseltank aanwezig met een inhoud van 600 liter. De eisen met betrekking tot de opslag, installatie, constructie, gebruik, keuring, etc. van deze tank zijn verwoord in PGS 30. Voor de bestaande dieseltank (600 liter) wordt dan ook aangesloten op de in de voornoemde richtlijn opgenomen voorschriften.

Naast dieselolie in een bovengrondse tank worden binnen de inrichting tevens olieproducten in emballage (25 liter) opgeslagen in de bedrijfsruimte A. Aangezien deze opslag buiten de werkingssfeer van de PGS-richtlijnen valt, zijn geen specifieke veiligheidsvoorzieningen voorgeschreven. Uiteraard dient bij een dergelijk opslag wel aandacht te worden besteed aan de voorkoming van bodemverontreiniging. Zie tevens 'bodem'.

Binnen de inrichting zijn maximaal 10 koolmonoxide gasflessen (CO) aanwezig met elk een inhoud van 10 liter. Aangezien minder dan 115 liter aan gassen in flessen aanwezig zijn, hoeven deze gasflessen niet in een speciale opslagvoorziening te worden geplaatst. Koolmonoxide is een zeer licht ontvlambaar en vergiftig gas. Met in achtneming van het brandweeraadvies zijn aan de vergunning enkele specifieke voorschriften verbonden voor de opslag van de CO-gasflessen.

Voor de opslag van bestrijdingsmiddelen zijn de artikelen 8 tot en met 12 van het Bestrijdingsmiddelenbesluit (Staatsblad 1964, nr 328) van toepassing (opslag tot maximaal 400 kg). Deze artikelen zijn opgenomen in de voorschriften van de vergunning (hoofdstuk 9).

Bodem

Met betrekking tot de bodem, waartoe ook het grondwater behoort, is artikel 13 van de Wet bodembescherming rechtstreeks van toepassing. Daar waar deze vergunning niet voorziet in specifieke bodembeschermende voorzieningen, voorziet artikel 13 van Wet bodembescherming in een milieuhygiënisch verantwoorde bedrijfsvoering.

Binnen de inrichting vinden enkele bodembedreigende activiteiten plaats zoals:

- opslaan en afleveren van dieselolie;
- opslaan van ontsmettingsmiddelen (natronloog) en bestrijdingsmiddelen;
- opslaan van olieproducten in emballage;
- reinigen van voedersilo's en voederwagens op de spuitplaats;
- stallen van oliehoudende machines;
- aanbieden van kadavers;
- opslaan van vaste mest;
- opslaan van drijfmest.

Binnen de inrichting vindt opslag van dieselolie plaats in een bovengrondse enkelwandige opslagtank van 600 liter. De tank staat opgesteld in bedrijfsruimte A en wordt gebruikt voor de brandstofvoorziening van de eigen tractor. De tank is voorzien van een handpomp. Het tanken van de tractor geschiedt in de machineloods boven een dichte betonverharding. Met name bij de aflevering van de brandstof bestaat de kans dat er bodemverontreiniging optreedt. In de vergunning zijn voorschriften opgenomen om de kans op deze bodemverontreiniging te minimaliseren. Zie ook "Externe veiligheid/milieugevaarlijke stoffen".

Door het opslaan van en omgaan met ontsmettings- en bestrijdingsmiddelen kan mogelijk de bodem worden verontreinigd. Deze middelen dienen dan ook te worden opgeslagen boven lekbakken en in daarvoor geschikte kasten. Extra aandacht voor bodembescherming dient te worden besteed aan de overtapwerkzaamheden. In deze vergunning zijn voorschriften opgenomen met betrekking tot de wijze van opslag en het gebruik (overtappen) van de milieugevaarlijke stoffen in emballage.

In de bedrijfsruimte wordt 25 liter olie opgeslagen boven de lekbak van de dieseltank. Met name bij overtapwerkzaamheden kan mogelijk de bodem worden verontreinigd. In deze vergunning zijn voorschriften opgenomen met betrekking tot de wijze van opslag en het gebruik (overtappen) van de olieproducten in emballage.

De spuitplaats is voorzien van een vloeistofdichte betonnen vloer die bestand is tegen de gebruikte stoffen. In de voorschriften is de verplichting opgenomen dat (afval)water niet naast de verharding mag geraken.

Door het stallen van oliehoudende machines in de bedrijfsruimte kan mogelijk de bodem worden verontreinigd. Hieromtrent zullen in deze vergunning aanvullende voorschriften worden opgenomen.

Bij het aanbieden van de kadavers worden de kadavers in kadavertonnen op een betonnen kadaverplaats aan de weg geplaatst. Na lediging worden de voorzieningen (eventueel) gereinigd op de spuitplaats. Door deze werkwijze is geen vloeistofdichte kadaverplaat met opvangvoorziening voor het vrijkomende afvalwater aan de weg noodzakelijk.

Vaste mest wordt opgeslagen op een mestplaat ten oosten van de nertsensheds. In het voorschriftenpakket is de verplichting opgenomen om deze mestplaat vloeistofdicht uit te voeren en te voorzien van een opstaande rand of een gelijkwaardige voorziening. Tevens dient de stapeling van de mest zodanig te geschieden dat uitzakkend mestvocht niet van de mestplaat kan vloeien. Dit vocht incl. verontreinigd hemelwater afkomstig van de mestplaat moet door middel van een gesloten, mestdichte riolering, worden afgevoerd naar een mestdichte opslagruimte of opslagput.

Voor de opslag van dunne mest is een afgesloten mestsilo aanwezig met een inhoud van 1.000 m³. Dit bassin valt onder de werkingssfeer van het Besluit mestbassins milieubeheer. Voor de mestsilo is dan ook d.d. 7 september 1999 een melding ingevolge het Besluit mestbassins milieubeheer geaccepteerd door het bevoegd gezag. Aangezien het mestbassin dient te voldoen aan de in het voornoemde Besluit opgenomen voorschriften, behoeven in deze vergunning geen specifieke voorschriften te worden opgenomen.

Geluid

De inrichting is gelegen in het buitengebied van de gemeente Sevenum. De nertsenhoudery is een continubedrijf, waarbij de werkzaamheden voornamelijk in de dagperiode worden verricht, maar waar ook in de avondperiode bedrijfsactiviteiten plaatsvinden. De akoestisch relevante bronnen betreffen o.a. de binnen de inrichting aanwezige transportmiddelen en de uitmestsystemen. De aanwezige dieren maken nagenoeg geen geluid en zijn voor de totale geluidproductie van de inrichting akoestisch niet relevant. Er vindt geen mechanische ventilatie van de dierverblijven plaats; alles geschiedt via natuurlijke ventilatie. Voor de beoordeling van de geluidsuitstraling van de inrichting wordt ervan uitgegaan dat de inrichtingsgrens begint voorbij de bedrijfswoning.

Vergunde geluidsnormen (revisievergunning 1996)

Voor de onderhavige inrichting bedraagt de vergunde geluidssituatie:

45 dB(A) in de dagperiode	07.00-19.00 uur
40 dB(A) in de avondperiode	19.00-23.00 uur
35 dB(A) in de nachtperiode	23.00-07.00 uur

De activiteiten die nu zijn aangevraagd zijn vergelijkbaar met de activiteiten zoals vastgelegd in de vigerende vergunning. Gelet op de toename van de dieren aantallen wordt er kwantitatief meer nertsenvoeder afgeleverd binnen een gelijkblijvend aantal aan- en afvoerbewegingen.

Achtergrondgeluid

D.d. 8 november 1999 is een akoestisch onderzoek (rapportnummer 991108) uitgevoerd ter bepaling van het referentieniveau van het omgevingsgeluid (dag- en avondperiode) in de directe omgeving van de inrichting. Het onderzoek is uitgevoerd conform de handleiding IL-HR-15-01 "Richtlijn voor karakterisering en meting van omgevingsgeluid". De conclusie uit dit onderzoek was dat het omgevingsgeluid ter plaatse van de woning Helenaveenseweg 32 in hoofdzaak wordt bepaald door het wegverkeer op de autosnelweg Eindhoven-Venlo alsmede het wegverkeer op de Helenaveenseweg.

Op basis van een wegverkeerslawaaiberekening berekend conform de daarvoor geldende reken- en meetvoorschriften wegverkeerslawaaai 2002 blijkt dat het equivalente geluidsniveau afkomstig van het wegverkeerslawaaai minus 10 dB(A) in de dag- en avondperiode respectievelijk 45 en 40 dB(A) bedraagt. Aangezien in de nachtperiode minder dan 500 motorvoertuigen de Helenaveenseweg passeren, is het niet toegestaan om voor de nachtperiode het referentieniveau van het omgevingslawaaai op basis van het wegverkeerslawaaai te hanteren.

Het referentieniveau van het omgevingsgeluid in de omgeving van de Helenaveenseweg zal in de dag- en avondperiode worden bepaald door het wegverkeerslawaai. In de nachtperiode is het L_{95} -niveau bepalend. Gelet op de regulier afname van de geluidgrenswaarden in de nachtperiode van 5 dB(A) ten opzichte van het niveau in de avondperiode, wordt ingeschat dat het L_{95} in de nachtperiode 35 dB(A) bedraagt.

Normstelling

Gezien het bovenstaande wordt in de aangevraagde situatie aangesloten op het nu heersende omgevingsgeluid. In de onderstaande tabel zijn de geluidswaarden voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau en het maximale geluidsniveau opgenomen. Deze waarden zullen in de onderhavige revisievergunning worden opgenomen en zullen niet tot een inacceptabele omgevingskwaliteit leiden.

Conform de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening dient de normstelling voor het kortstondig optredende maximale geluidsniveau bij voorkeur niet meer dan 10 dB(A) hoger te worden gesteld dan de normstelling voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau.

Aan een dergelijke normstelling kan redelijkerwijs echter niet worden voldaan; het maximale geluidsniveau zal vooral afkomstig zijn van transportbewegingen die op minder dan 100 meter afstand van woningen van derden zullen plaatsvinden. In dergelijke gevallen is het aanvaardbaar om een normstelling tot ten hoogste 70 dB(A) als etmaalwaarde voor het maximale geluidsniveau te hanteren, indien redelijkerwijs geen mogelijkheden bestaan om dit geluidsniveau te verminderen. Het maximale geluidsniveau (L_{Amax}) is met name het gevolg van transportbewegingen. Er zijn redelijkerwijs geen maatregelen of voorzieningen te treffen om de geluidbelasting van deze activiteiten te verminderen.

Op basis van de aangevraagde transportbewegingen wordt verwacht dat de inrichting kan voldoen aan de normstelling $L_{Ar,LT} + 20$ dB(A). Aangezien deze normstelling de gestelde grenswaarden uit de Handreiking niet overschrijdt, worden deze toereikend geacht om onaanvaardbare geluidhinder te voorkomen dan wel voldoende te beperken.

Periode	$L_{Ar,LT}$ * (in dB(A))	L_{Amax} ** (in dB(A))
Dagperiode (07:00 – 19:00)	45	65
Avondperiode (19:00 – 23:00)	40	60
Nachtperiode (23:00 – 07:00)	35	55

* $L_{Ar,LT}$ = langtijdgemiddelde beoordelingsniveau

** L_{Amax} = Maximale geluidsniveau

De voornoemde normstelling komt overeen met de normstelling uit de vigerende vergunning (vergunde rechten).

Toetsing equivalente geluidsniveaus

Uit het aanvraagformulier bij de onderhavige inrichting blijkt dat binnen de inrichting gedurende de dagperiode gemiddeld 4 uur gebruik wordt gemaakt van een tractor, 5 uur een voermachine in bedrijf is en 1 uur een shovel wordt ingezet. Het uitmesten van de sheds geschiedt tweemaal per dag met behulp van een geautomatiseerd uitmestsysteem; eenmaal in de dagperiode en eenmaal in de avondperiode. Van en naar de inrichting vinden meerdere malen per week verkeersbewegingen met personenauto's, vrachtwagens en tractoren plaats (in dagperiode). In de pelstijd vinden geen aanvullende akoestisch relevante activiteiten plaats ten opzichte van de reguliere activiteiten, met uitzondering van een toename van het aantal verkeersbewegingen van personenwagens en vrachtwagens voor het ophalen van de dierlijke afvalstoffen. Deze vrachtwagens rijden echter niet het terrein van de inrichting op; het laden van de dierlijke afvalstoffen geschiedt vanaf de openbare weg.

Op basis van deze activiteiten en gelet op de afstand tot de woningen, mag aangenomen worden dat de geluidgrenswaarden voor het equivalente geluidsniveau ter plaatse van woningen van derden niet overschreden worden.

Toetsing maximale geluidsniveaus

In de dagperiode vinden de meeste activiteiten plaats binnen de inrichting. De activiteiten die piekgeluiden kunnen veroorzaken betreffen met name laad- en losactiviteiten en de daarmee gepaard gaande transportbewegingen. Laad- en losactiviteiten vinden regulier plaats in de dagperiode.

Het gebruik van de tractor en de shovel op het inrichtingsterrein vindt uitsluitend plaats in de dagperiode. Gelet op de afstand tot de woningen van derden en de afscherming die wordt veroorzaakt door de bedrijfsgebouwen kan worden gesteld dat deze activiteiten niet leiden tot een overschrijding van de te

vergunnen maximale geluidsniveaus. In de dag- en avondperiode worden de mestkanalen uitgemest. Bij deze werkzaamheden worden geen bovenmatige piekgeluiden verwacht.

Activiteiten in de avondperiode (m.u.v. het uitmesten van de sheds) zijn incidentele activiteiten (< 12 keer per jaar). Ook in de nachtperiode vinden weinig tot geen activiteiten plaats, met uitzondering van het incidenteel afleveren van nertsenvoer (zie "*Incidentele situaties*").

Wat betreft de reguliere activiteiten wordt voldaan aan de maximale grenswaarden van het toegestane langtijdgemiddeld beoordelingsniveau + 20 dB(A).

Incidentele situaties

De reguliere activiteiten vinden hoofdzakelijk plaats in de dagperiode (uitgezonderd het uitmesten van de sheds). Incidenteel vinden activiteiten plaats in de avond- of nachtperiode:

Uit de aanvraag blijkt dat maximaal 12 maal per jaar nertsenvoeder in de avond- of nachtperiode wordt aangeleverd. Dit geschiedt uitsluitend indien de leverancier niet in de gelegenheid is om in de dagperiode te leveren. Aangezien deze transporten niet meer dan 12 maal per jaar zullen voorkomen behoren deze activiteiten derhalve niet tot de representatieve bedrijfssituatie en hoeven dan ook akoestisch gezien niet te worden meegenomen in de beoordeling. Toetsing aan de normen voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en het maximale geluidsniveau is daarom niet van toepassing.

Eenmaal per jaar worden de mestsilo en de vaste mestopslag leeggehaald. In verband met de afvoer van deze mest zullen op jaarbasis maximaal 120 vrachten in de dagperiode plaatsvinden. Aangezien deze activiteit niet meer dan 12 maal per jaar voorkomt wordt deze niet aangemerkt als onderdeel van de reguliere bedrijfssituatie. Toetsing aan de normen voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en het maximale geluidsniveau is daarom niet van toepassing.

Indirecte hinder

Verkeersbewegingen van en naar de inrichting, dat wil zeggen buiten de inrichting, worden analoog aan de Schrikkelcirculaire "Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer" van 29 februari 1996 uitsluitend en separaat getoetst aan de hand van het door die verkeersbewegingen veroorzaakte equivalente geluidsniveau. Gelet op de beperkte omvang van het aantal verkeersbewegingen kan worden gesteld dat de equivalente geluidsniveaus geproduceerd door de verkeersbewegingen van en naar de inrichting voldoen aan de voorkeursgrenswaarden van 50 dB(A) etmaalwaarde op basis van de Circulaire. Maximale geluidsniveaus worden in het kader van indirecte hinder niet getoetst. De verkeersaantrekkende werking vormt derhalve geen belemmering voor het verlenen van de milieuvergunning.

Stiltegebied

Op basis van hoofdstuk 5 van de Provinciale Milieuverordening van de Provincie Limburg is de Mariapeel aangewezen als stiltegebied. In het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) is aangegeven dat het niveau van door menselijke activiteiten veroorzaakt geluid in dit gebied, lager is dan 40 dB(A). De afstand van de inrit van de inrichting tot het stiltegebied bedraagt ± 300 meter. Gelet op deze afstand en de aard en hoeveelheid van de activiteiten binnen de inrichting zal de etmaalwaarde van 40 dB(A) op het stiltegebied niet overschreden worden.

Conclusie

Op basis van de voorgestane bedrijfsactiviteiten, het heersende omgevingsgeluid en het gestelde in de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening wordt verwacht dat de inrichting kan voldoen aan de voorschriften 3.1 t/m 3.6 en dat dit niet zal leiden tot een onacceptabele omgevingskwaliteit.

Milieuzorg

In de vergunning zijn voorschriften opgenomen met betrekking tot de zorg voor het milieu. De voorschriften zijn bedoeld om te zorgen dat de vergunninghouder bij vervanging en/of aanschaf van nieuwe apparatuur voldoende tegemoet komt aan milieuaspecten als hoog rendement, verantwoord materiaalgebruik, isolatie enz. Ook is opgenomen dat er een milieulogboek moet worden bijgehouden dat alle relevante informatie bevat met betrekking tot de zorg voor het milieu.

TOEKOMSTIGE ONTWIKKELINGEN

In de aanvraag is geen melding gemaakt van een toekomstige ontwikkeling.

Verder zijn in de omgeving geen toekomstige ontwikkelingen te verwachten waarmee bij deze vergunningaanvraag rekening gehouden dient te worden.

OVERIGE OVERWEGINGEN

De procedure als bedoeld in de paragrafen 3.5.2 t/m 3.5.5 van de Algemene wet bestuursrecht heeft plaatsgevonden met in achtneming van de toetsingscriteria als bedoeld in de artikelen 8.8, 8.9 en 8.10 van de Wet milieubeheer.

ONTWERPBESLUIT

Het ontwerp van dit besluit, vastgesteld op 4 oktober 2005, de aanvraag en de andere op de aanvraag betrekking hebbende stukken, hebben op de voorgeschreven en gebruikelijke wijze ter inzage gelegen van 6 oktober 2005 tot en met 2 november 2005. Binnen de daarvoor gestelde termijn (tot en met 3 november 2005) zijn op 1 november 2005 bedenkingen (zie onder "bedenkingen" bedenking 1 t/m 4) ingediend door de Stichting Rechtsbijstand namens de heer L.H. Pijpers, Helenaveenseweg 32, 5977 NC te Evertsoord. Daarnaast zijn op 3 november 2005 via de fax bedenkingen (zie onder "bedenkingen" bedenking 5 t/m 7) ingediend door Wösten juridisch advies namens Vereniging Milieu-Offensief te Wageningen. Door Wösten advies is later, op 10 november 2005, via de fax, een toelichting op deze bedenkingen ingediend. Aangezien deze toelichting echter niet verder ingaat op de eerder genoemde aspecten, is in dit geval geen sprake van een toelichting, maar van nieuwe bedenkingen. Deze zijn buiten de termijn (3 november 2005) ingediend en zijn niet-ontvankelijk verklaard. Op de bedenkingen die zijn ingediend op 3 november 2005 wordt hieronder ingegaan.

BEDENKINGEN

Bedenking 1:

Is er wel sprake van een extensiveringsgebied met het primaat natuur?

Reactie 1:

Het Reconstructieplan Noord- en Midden- Limburg kent een indeling in drie gebiedstypen, namelijk:

- Landbouwontwikkelingsgebieden
- Verwevingsgebieden
- Extensiveringsgebieden met het primaat natuur

De term extensiveringsgebieden met het primaat wonen komt in dit Reconstructieplan niet voor. Deze gebiedstypering zou zijn bedoeld voor gebieden rondom de kernranden. De Provincie Limburg heeft echter overwogen dat de problematiek in de kernrandzones effectiever aangepakt zou kunnen worden door het aanwijzen van verwevingsgebieden dan door extensiveringsgebieden met het primaat wonen (zie paragraaf 6.3.5 van het Reconstructieplan).

Aangezien alle extensiveringsgebieden het primaat natuur hebben is de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden van toepassing op het gehele Reconstructiegebied.

De bedenking heeft geen aanleiding gegeven tot het aanpassen van de beschikking.

Bedenking 2:

Er wordt gevreesd voor stankoverlast. Er wordt gesteld dat de stankoverlast te maken heeft met het voer dat de nertsen krijgen.

Reactie 2:

Zoals uit de reactie op bedenking 1 naar voren is gekomen is onderhavige inrichting gelegen in een extensiveringsgebied met het primaat natuur. Dit betekent dat de Wet stankemissie veehouderijen (Wsv) van toepassing is op de inrichting. Voor nertsen geldt ingevolge de Wsv een vast aan te houden afstand

afhankelijk van het aantal te houden dieren. In casu is sprake van 9000 nertsen op Groen Label zodat een afstand van 150 meter dient te worden aangehouden. De afstand is in onderhavig geval nagemeten door de civieltechnisch ambtenaar van de gemeente Sevenum, dhr. W. Konings, en bepaald op 162 meter (zie bijgevoegd meetrapport). Aan de afstandscriteria wordt voldaan, er is op grond van stankoverwegingen geen weigeringsgrond voor deze vergunning.

Het voer dat de nertsen krijgen is geen toetsingskader voor de te hanteren stankafstand. Daarnaast geschiedt de opslag van het voer in silo's waardoor stankoverlast door de opslag van voer niet te verwachten is.

De bedenking heeft geen aanleiding gegeven tot het aanpassen van de beschikking.

Bedenking 3:

Het Groen Labelsysteem leidt op papier tot een afname van de stankemissie. In praktijk schijnt het tegenovergestelde effect te worden bereikt. Door het spoelen en schrapen van mest, wordt de mest over de goot uitgesmeerd waardoor de stankemissie toeneemt. Er wordt verzocht om een voorschrift op te nemen waarin staat dat maximaal éénmaal per week de mest mag worden weggespoeld en dat dit in de nachtperiode gebeurt.

Reactie 3:

Voor een Groen Labelsysteem zijn erkenning krijgt, wordt het uitgebreid in de praktijk getest. Hiermee hangt de aan het systeem te hangen stank- en ammoniakfactor samen. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat in praktijk het tegenovergestelde effect wordt bereikt. Er zijn ons geen onderzoeken bekend waaruit dit blijkt.

Het Groen Labelsysteem BB 94.02.013 "mest- en urineopvangsysteem met regelmatige afvoer naar een gesloten mestopslag" is er juist voor bedoeld om de mest vaak af te voeren, zodat er minder stankoverlast zal zijn. Als de mest blijft liggen krijgt deze meer kans om uit te dampen en hiermee voor overlast te zorgen. De mest wordt in principe twee maal daags automatisch uit de mestgoten verwijderd. Dit wordt juist gedaan om zo min mogelijk stankoverlast te veroorzaken. Daarnaast is het een voorwaarde voor de toepassing van juist dit Groen Labelsysteem. Het opnemen van het verzochte voorschrift zou dan ook betekenen dat niet meer aan de voorwaarden van het aangevraagde stalsysteem zou worden voldaan.

De bedenking heeft geen aanleiding gegeven tot het aanpassen van de beschikking.

Bedenking 4:

Tussen de woning aan de Helenaveenseweg 32 en het bedrijf bevindt zich een open ruimte. De wind kan hiertoe via een rechte lijn vanuit de sheds richting de woning waaien. Er wordt gesteld dat ter voorkoming van stankoverlast gewenst is dat de luchtstroom wordt geremd. Het voorstel is om via een vergunningvoorschrift te regelen dat er een groenstrook met een dikte van 3 meter en een hoogte van minimaal 5 meter wordt aangelegd langs de perceelsgrens.

Reactie 4:

De voorschriften die aan een milieuvergunning worden verbonden dienen ter belang van de bescherming van het milieu. Hiertoe wordt ook beperking van de hinder naar omwonenden gerekend. Echter, wanneer conform de geldende criteria (de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwonontwikkelings- en verwevingsgebieden) aan de afstandseisen wordt voldaan, is het opnemen van verderstrekkende maatregelen een extra beperking voor de inrichtinghouder. De milieuvergunning dient niet tot het stellen van dergelijke aanvullende voorwaarden. Daarnaast is het nog maar de vraag of een dergelijke groenaanplant werkelijk een stankreducerend effect met zich meebrengt; dit is niet uit onderzoeken gebleken.

Bedenking 5:

Er zou sprake zijn van een overschatting van de bestaande rechten van de inrichting. Gesteld wordt dat de onderliggende vergunnings situatie uitsluitend nertstevens op Groen Labelstallen betreft.

Reactie 5:

Op 11 april 2000 is een vergunning verleend voor het houden van 6000 nertstevens op Groen Labelstallen. Deze vergunning is op 7 juni 2001 door de Raad van State vernietigd, zodat voor de bepaling van de bestaande rechten de onderliggende vergunning van 7 mei 1996 bepalend is. Deze vergunning is verleend

voor het houden van 3000 nertsteveren op een traditioneel stalsysteem (open mestopslag onder de kooien) en 3000 nertsteveren op het Groen Labelsysteem BB 94.02.013 (dagontmesting). Een overschatting van de bestaande rechten is derhalve niet aan de orde.

De bedenking heeft geen aanleiding gegeven tot het aanpassen van de beschikking.

Bedenking 6:

Gesteld wordt dat de inrichting niet voldoet aan de vereiste afstandsnormen.

Reactie 6:

Op 5 maart 2004 is het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg vastgesteld. Dit plan is op 1 juni 2004 bekendgemaakt. Met de bekendmaking van dit plan is de Wet stankemissie veehouderijen (Wsv) van toepassing geworden op de landbouwontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden met het primaat natuur.

De inrichting is gelegen in een extensiveringsgebied met het primaat natuur. Dit betekent dat de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Wsv) van toepassing is op de inrichting. Voor nertsen geldt ingevolge de Wsv een vast aan te houden afstand afhankelijk van het aantal te houden dieren. In casu is sprake van 9000 nertsen op Groen Label zodat conform bijlage 2 van de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden een afstand van 150 meter dient te worden aangehouden. De afstand is in onderhavig geval nagemeten door de civieltechnisch ambtenaar van de gemeente Sevenum, dhr. W. Konings, en bepaald op 162 meter. Aan de afstandscriteria wordt voldaan, er is op grond van stankoverwegingen geen weigeringsgrond voor deze vergunning.

De bedenking heeft geen aanleiding gegeven tot het aanpassen van de beschikking. De afstand van 162 meter die is gemeten op 8 december 2005 is in deze beschikking verwerkt.

Bedenking 7:

Gesteld wordt dat ten onrechte geen beoordeling is gemaakt van de cumulatie van stankhinder.

Reactie 7:

Zoals reeds in de reactie op bedenking 6 is aangehaald, is de Wet stankemissie veehouderijen van toepassing op de inrichting. De Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Staatsblad 2002, 319) is op 16 mei 2002 vastgesteld. Eveneens op 16 mei 2002 is de Wet tot wijziging van de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden vastgesteld (Staatsblad 2002, 320). Met het doorvoeren van de wijziging is artikel 6 uit de Wet vervallen. Dit artikel had betrekking op de cumulatieberekeningen. Met het vervallen van de cumulatiebepalingen is ook de verplichting tot het uitvoeren van cumulatieberekeningen vervallen.

De bedenking heeft geen aanleiding gegeven tot het aanpassen van de beschikking.

CONCLUSIE

De nadelige gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, worden voorkomen of ten minste in voldoende mate beperkt door naleving van het gestelde in de aanvraag en de aan deze vergunning verbonden voorschriften.

BESLUIT

Burgemeester en wethouders besluiten, gelet op de hiervoor opgenomen overwegingen en de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht en de Wet milieubeheer aan De Ruiter Evertsoord BV, Helenaveenseweg 31, 5977 NB te Evertsoord, voor de locatie Helenaveenseweg 31, de gevraagde revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet Milieubeheer, te verlenen onder de bepaling, dat de bij de aanvraag ingediende en gewaarmerkte stukken deel uitmaken van de vergunning en voorts onder de aangehechte voorschriften;

Sevenum, 20 december 2005

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN SEVENUM,

de secretaris,

de burgemeester,

